

Sygn. akt III CSK 28/16

POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z wniosku W. K.
przy uczestnictwie X. K.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 marca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 18 września 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 3600 (trzy tysiące sześćset złotych).**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną uczestnika postępowania X.K. od postanowienia Sądu Okręgowego w K. należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudence i prawa pozytywnego oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Uczestnik oparł wnioski o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance jej oczywistej zasadności, co wymagało wykazania niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka (*prima facie*), bez konieczności pogłębionej analizy, sprzeczności wykładni lub zastosowania prawa materialnego lub procesowego z brzmieniem przepisów lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, niepubl., z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, niepubl., z dnia 9 maja 2008 r.,

II PK 11/08, niepubl., z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, niepubl. i z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, niepubl.).

Oczywista zasadność skargi polega, zdaniem skarżącego, na naruszeniu przepisów dotyczących ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym byłych małżonków, a uzasadnienie wniosku sprowadza się do wskazania, że sądy mimo istnienia oczywistych, zdaniem skarżącego, przyczyn usprawiedliwiających zastosowanie art. 43 § 2 k.r.o. odmówiły ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym stron. To lakoniczne uzasadnienie wniosku nie pozwala na uznanie przez Sąd Najwyższy, w ramach ograniczonego postępowania w przedmiocie przedsądu, że ma miejsce kwalifikowana i widoczna *prima vista*, bez konieczności pogłębionych studiów nad sprawą, wadliwość zaskarżonego orzeczenia w powiązaniu z jego podstawą faktyczną i prawną (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 5 września 2008 roku, I CZ 64/08, niepubl., z dnia 19 grudnia 2001 roku, IV CZ 200/01, niepubl. i z dnia 9 czerwca 2008 roku, II UK 37/08, niepubl.). Należy podkreślić, że czym innym jest argumentacja zmierzająca do wykazania istnienia przytoczonej w skardze przyczyny kasacyjnej, a więc okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania, a czym innym argumentacja nakierowana na uwzględnienie podstaw kasacyjnych. Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie podlega bowiem analizie na etapie przedsądu, natomiast przytoczone podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie oceniane są dopiero po przyjęciu skargi do rozpoznania, w trakcie jej merytorycznego rozpoznawania.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.

jw

I.n